

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Monialibus crebrò in vrbem commeantibus. 367.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ligit, quorum opera linguæ plectrum pul-
fatur. Denique organum quiuis nostrum
est, cum Deo mores suos ac vitam probat,
atque hominum commodis aptus est.

Leonidi. 365.

Cum Iacob, qui futura se dicturum pro-
miserat, præterita tantum filiis suis narra-
ret, contra ea, quæ pollicitus fuerat, haud-
quaquam incedebat: verum Dei digito
sensus ipsius tactus est, eique vtile silenti-
um indictum est. Nam cum futuram ex ipsis
diuinæ dispensationis incarnationem eis
exponere constituisset, eorum, quæ propo-
suerat, obliuione captus est, commutatis
videlicet iis, quæ nondum facta fuerant,
cum iis, quæ iam præterierant. Nam tu
quidem, inquit Deus, cum mentem tanto
mysterio dignam consecutus sis, haud abs-
re tibi quoque ipsius cognitio credita est:
at isti haud patri parem pietatem habituri
sunt.

Eidem. 366.

Quoniam Scripturæ quoque testimo-
nio tibi ea, quæ scripsi, confirmari postu-
las, Esaias, Prophetarum omnium apertis-
simus, cum ipsius Iacob hæsitantiam ani-
mique perplexitatem exponeret, eamque,
in quam inciderat, instituti sermonis in-
terruptionem (dum alia, quam quæ vellet,
loqui iussus est) his verbis utitur: Ne dicas
Iacob, & quid locutus est Israël, abscon-
dita est à Domino via mea, & Deus meus
abstulit iudicium, & abscessit à me. Nihil
enim Deus Iacobo, quem charum habue-
rat, eripuit, præter eam, de qua locutus sum,
ipsum ad filios pollicitationem, ob pietatis
reiectionem, quam in ipsis prospiciebat.

Monialibus crebrò in urbem commean-
tibus. 367.

Si nec naturæ pudorem atque ipsam
Monasticam vitam curatis, nec mollitiem
eam, quam ciuitates & oculis, & auri-
bus afferunt, metuitis, nec futuram

ἀνακρέεται πλῆκτρον· καὶ ὄργανον,
ὃ πᾶς εὐλογετῶν ἄνθρωπος, θεῶν εὐάρε-
τος, καὶ ἀνθρώποις εὐάρμοστος.

Λεωνίδῃ. τξε.

Τὰ μέλλοντα λέγειν ὁ Ἰακώβ ὑπο-
σχόμενος, καὶ τὰ φθάσαντα τοῖς υἱοῖς
ἐξηγουόμενος, ἔχατόπιν ἐπαγγελίας ἐ-
βάδισεν, ἀλλὰ θεὸς δακτύλῳ ἐπιλα-
φίηθη τιῷ ἀσθησιν, καὶ σιγὴν ἐπέταξε
συμφέρουσαν. Ἐσθόμενος γὰρ εἶπεν
αὐτοῖς τιῷ ἐξ αὐτῆς ἐσομένην τῆς
θείας οἰκονομίας σάκκωσιν, λήθην τῆς
βυλευθέντων ὑπέμειναι, ἀμείψας τοῖς
παρελθῶσι τὰ μήπω γενόμενα. οὐ μὲν
γὰρ φησὶν, ἀξίαν γνώμην τῆ ποσούτε
μυστηρίῳ κτησομένου, εἰκότως ὄπι-
σθέντι αὐτῷ καὶ τιῷ εἶδῃσιν· οἱ δὲ οὐ
κατάλληλον ἔδειξον τῷ πατρὶ τιῷ
εὐσέβειαν.

Τῷ αὐτῷ. τξς.

Εἰ καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν ζη-
τεῖς, τῆς γραφέντων, Ησαίας τῆς προ-
φητῆς ὁ σαφέστατος, τιῷ ἀπολεῖν τὴν
Ἰακώβ ἐξηγουόμενος, καὶ ἡν ἐπαθεῖ ἐγγί-
κοπὴν τῆς πνεύσεως, ἀλλὰ μὴ βυ-
ληθεῖς, ἀλλὰ δὲ κελευσθεῖς ἔπος φη-
σὶ, μὴ εἴπῃς Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας
Ἰσραὴλ, ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ κυ-
ρίου, καὶ ὁ θεός μου ἀφείλε τιῷ κρίσιν,
καὶ ἀπέστη ἀπὸ ἐμοῦ. ἔδεν γὰρ τὸν Ἰα-
κώβ ἀφείλετο ὁ ἀγαπήσας θεός, ἢ τιῷ
πρὸς τοὺς υἱούς, ὡς εἶπον, ὑποχέ-
σιν, ἀλλὰ τὴν πνευρωμένην αὐτῆς τῆς
εὐσέβειας ἀθέτησιν.

Μοναστρίαις εἰς πόλιν φοιτήσασιν
συχνά. τξζ.

Εἰ μήτε τῆς ἀδούς τῆς φύσεως, καὶ
αὐτῆς τῆς ἀσκήσεως φρονιζέτε, μήτε
τιῷ χαύνωσιν πεφόβηθε, ἢν αἱ πό-
λεις ποιῶσι καὶ ὄψιν καὶ ἀκοῇ. μήτε
τιῷ

τινὸν μέγαν δαδόνετε ἢ πρὸς τῶν
ἀπειλῶν καλῶς θυμῶν πρὸς τὴν
πόλιν βαδίζετε. εἰ δὲ τῆς πόλεως ἀντέχε-
θε, τῶν δὲ πειρατῶν ἔβλεθε, φεύγετε
τῶν θυρίδων τὸν πόλεμον; ὅς
θεοῖς βέλεσι ποζέει τὴν ἀσκησιν.

Σενήρω. τξη.

Ὡς ἄρ' ἡμεῖς ἠσπόμεθα πρὸς βα-
τοι ἠφύσις οὐκ ἔδωκεν, ἕως ἂν τῶ-
φον μοναχικῆ συνουσίᾳ ὅλως ἐνδέχε-
ται. ὁ πόρ' ἄρ' θηριώδης ἔστι καὶ ἀκα-
θάρτος. ἡ δὲ πάντα εὐπειθῶς τὰ ζῆ-
τὰ κατὰδέχεται, καὶ τὰ λυπηρὰ καρ-
τερῶς μάλα πορσεται. εἰ τοίνυν
πορσ; ταύτῃ ἀπεδοῦσιν γυμνάσι-
ου, οὐκ εἶναι σπόνηθι. μή τι σε δευὸν
ἀφ' ἑαυτῶν ἐργασίται, ὅ ἑαυτὸν κρεῖ-
τερα γυμνάσιον καὶ πάντας ἔχειν ζη-
λωτὰς τῆς οἰκείας ἐπάρεως καὶ πώ-
σως πορσθυμῶν ἄνθρωπος.

Κύρω. τξζ.

Πᾶσα ἡ γραφὴ πρὸς εὐσεβίαν
ἐλέησεν, καλλίστη καὶ ἐπαινετὴ, καὶ
ἐγκωμίων ἀξία. αἱ δὲ ἱεραὶ πικρὰ καὶ
τῶν μαρτυρῶν θεῶν γραφῶν,
τῆς πρὸς θεὸν εἰσὶν ἀναβάσεως κλι-
μακες. πάντα τοίνυν τὰ ἐν ἐκκλη-
σίᾳ θεοῦ πορσφερόμενα, ὡς δοῦμιον δέ-
χου χεῖρον πεπερωμένα τῶν θεῶν τῆς
ἀληθείας πνεύματι. τὰ δὲ ἕξω ταύτης
πορσφερόμενα. εἰ καὶ π' ἔχει πιθανὸν
πρὸς σεμνότητα, τοῖς ἕξω τῶν ὁσῶν
ἀγῶνων, ζητεῖν καὶ τηρεῖν καταλίμ-
πανε. οἷς καμπος λέξεως μάλλον ἐσφύ-
δαται, εἰ καὶ μύθος πινὰς ἀναπλά-
τει αἰρέσεων.

Κυρίλλω Ἀλεξανδρείας. το.

Φοβῶ με τὰ τῆς θείας γραφῆς ὑπο-

comminationem huic rei denunciataam
perhorrescitis, præclare facitis, ad urbem
crebro commeantes. Sin autem & illam
retinetis, & suppliciorum periculum face-
re minimè vultis, tumultuum bellum fu-
gite, qui religiosæ ac Deo consecratæ vi-
tæ exercitationem grauibus ac periculosis
sagitis infectatur.

Senero. 368.

Quemadmodum hoc natura minimè
concessit, ut ovis cum leana pabuletur: sic
nullo omninò modo fieri potest ut fastus
idem cum Monastica vita domicilium
habeat. Nam ille belluinus est, frânique
impatiens: hæc autem bona omnia obse-
quenti animo excipit, resque molestas, &
acerbas toleranter admodum ac fortiter
admittit. Quamobrem si te ad huius stu-
dium atque exercitationem accinxisti, ab
illo abscede, ne te per eum malo aliquo is
mulctet, qui aduersum Dominum cerui-
cem erexit, atque id agit ac studet, ut om-
nes superbix suæ & ruinæ imitatores ha-
beat.

Cyro. 369.

Scriptura omnis, quæ pietatē velut ob
oculos propositā habet, pulcherrima est,
laudibusque atque commendatione di-
gna. Sacrosancta autem volumina, quæ di-
uinarum scripturarum testimonium ha-
bent, scælarum quædam sunt, quibus ad Deū
ascenditur. Quamobrem ea omnia, quæ
in Ecclesia proponuntur, tanquam pro-
bum aurum excipe, ut quæ diuino verita-
tis spiritu, velut igne, putgata sint. Quæ
autem extra hoc volumen circumferuntur,
etiã si quidpiam habeant, quod ad graui-
tatem vitæ quæ honestatem allicere queat,
iis, qui à tuis certaminibus remoti sunt,
inuestiganda & conferuanda relinque: ni-
mirum iis, qui verborum pompæ potius
studuerunt, aut etiam fabulas quasdam
hæresum effinxerunt.

Cyrillo Alexandrino. 370.

Terrorem mihi Scripturæ exempla in-